

πρὸν ἐσθήμεναι κειμήλια τε πρόβασιν τε, *Od.*
manger le bien amassé et les revenus, c. à d.
tout son bien [*cf.* ἐσθίω].

ἐσιδεῖν, *inf. ao. 2 d'εἰσοράω.*
ἐσιδέσθ', 2 *pl. impér. ao. 2 moy. d'εἰσοράω.*
ἐσιδέσθη, 3 *duel ao. 2 moy. d'εἰσοράω*
ἐσιδασκεν, 3 *sg. ao. itér. d'εἰσοράω.*
ἐσιδρύω, *v. εἰσιδρύω.*
ἐσιέμεναι, *inf. prés. moy. d'εἰσίστημι.*
ἐσιέμαι, *inf. d'έσειμι, v. εἰσειμι.*
ἐσιζομαι, **ἐσιζημι**, *v. εἰσιζομαι, etc.*
ἐσικνέομαι, **ἐσιπταμαι**, *v. εἰσικνέομαι, εἰσ-
ίπταμαι.*
ἐσιτήριος, *v. εἰσιτήριος.*
ἐσικαλέω, *v. εἰσκαλέω.*
ἐσκαμμαι, *v. σκάπω.*
ἐσκαταβαίνω, *v. εἰσκαταβαίνω.*
ἐσκα, 3 *sg. impf. έργ. d'είμι.*
ἐσκειμαι, *v. εἰσκειμαι.*
ἐσκεμμαι, *v. σκέπτομαι.*
ἐσκεμμένως, *adv. avec réflexion, après ré-
flexion [έσκεμμένος, part. du préc.].*
ἐσκηρύττω, *v. εἰσκηρύττω.*
ἐσκομιδή, **ἐσ-κομιζω**, *v. εἰσκομιδή, εἰσκομιζω.*
ἐσκον, 1 *sg. et 3 pl. impf. έργ. d'είμι.*
ἐσκυλίω, *v. εἰσκυλίω.*
ἐσλεύσσω, *v. εἰσλεύσσω.*
ἐσμαι, *pf. pass. poét. d'έννυμι.*
ἐσμαιομαι, *v. εἰσμαιομαι.*
ἐσμός, οὐ (ὀ) 1 *essaium d'abeilles || 2 p. ext.*
essaium, troupe || 3 pass. siège [έζομαι].
ἐσνέω, *v. εἰσνέω.*
ἐσ-οδος, **ἐσ-οικίζω**, **ἐσ-οικοδομέω**, *v. εἰσ-
οδος, etc.*
ἐσοιτο, 3 *sg. opt. fut. d'είμι.*
ἐσομαι, *fut. d'είμι.*
ἐσόμεσθα, 1 *pl. d'έσομαι.*
έσοντ', *élis. d'έσονται. 3 pl. fut. d'είμι.*
έσοπτός, **έσοπτριζω**, **έσοπτρικός**, **έσο-
οπτρισμός**, **έσοπτροειδής**, **έσοπτρον**, *v.*
εἰσοπτός, εἰσοπτριζω, etc.
έσοράω-ῶ, **έσο-ορμάω-ῶ**, **έσοχή**, *v. εἰσ-
οράω, etc.*
έσψομαι, *fut. ion. d'εἰσοράω.*
έσπαρμαι, *v. σπείρω.*
έσπαισα (*ao. act.*), **έσπεισθαι** (*inf. pf. pass.*),
έσπεισθην (*ao. pass.*) *de σπένδω.*
έσπέμπω, *v. εἰσπέμπω.*
έσπεο, 2 *sg. ao. 2 έργ. d'έπομαι, suivre.*
έσπερα, **ας** (ή) 1 *le soir : έσπέρας, le soir ;*
*εις την έσπεραν, XÉN. sur le soir ; προς έσπέ-
ραν, XÉN. vers le soir ; κύθως άρ' έσπέρας,*
XÉN. από έσπέρας εύθ. THC. à la tombée de
la nuit ; έσπέρας γενομένης, XÉN. le soir venu ;
*έσπέρας έπιγενομένης, XÉN. le soir étant sur-
venu || 2 la région du couchant : τὰ προς*
έσπεραν, THC. ή προς έσπέρην χώραν, HDT. το
προς έσπέρας, HDT. la région du couchant ou
de l'occident [fém. d'έσπερος, cf. lat. vesper].
έσπερινός, ή, ον, *du soir [έσπερος].*
έσπεριος, **α ου ος, ον** : 1 *du soir, qui a lieu*
ou se produit le soir, qui fait qqe ch. le
*soir || 2 de la région du couchant, occiden-
tal ; τὰ έσπερια, les pays situés à l'ouest, ou*
le couchant, l'occident, l'ouest [έσπερος].
Έσπερις, **ιδος** (ή) *au plur. les Hespérides,*
filles de la Nuit [έσπερος].
έσπερος, **ος, ον** : 1 *adj. έ. άστ.ρ., ll.*

l'étoile du soir ; ποτὶ έσπερα, Od. vers le soir
|| 2 subst. ὁ έσπερος, le soir || II du couchant,
de l'occident : έσπερος θεός, SOPH. le dieu de
l'occident, c. à d. Hadès, dont le séjour
était dans la partie occidentale de la terre,
vers les lieux où le soleil se couche [cf.
έσπερα, lat. vesper].
έσπέσθαι (*inf.*), **έσπέσθω** (3 *sg. impér.*) *ao. 2*
d'έπομαι, suivre.
έσπετα, 2 *pl. impér. ao. 2 έργ. d'έπω, dire.*
έσ-πέτομαι, **έσ-πηδάω**, *v. εἰσπέτομαι, εἰσ-
πηδάω.*
έσ-πίπτω, **έσ-πλέω**, **έσπλοος**, **έσ-ποιέω-ῶ**,
έσποήσις, *v. εἰσπίπτω, εἰσπλέω, etc.*
έσποίμην (*opt.*), **έσπόμενος** (*part.*) *ao. 2*
d'έπομαι, suivre.
έσπόμην, *v. έπομαι, moy. d'έπω.*
έσπραξις, **έσ-πράττω**, *v. εἰσπραξις, εἰσ-
πράττω.*
έσπωνται, 3 *pl. sbj. ao. 2 d'έπομαι, suivre.*
έσ-ρέω, *v. εἰσρέω.*
έσσω, *p. élis. p. έσσί ou p. έσσο.*
έσσα, *ao. d'έννυμι.*
έσαι, *inf. ao. act. ou 2 sg. pf. pass. d'έν-
νυμι.*
έσαντο, 3 *pl. ao. moy. έργ. d'έννυμι.*
έσσας, *part. ao. έργ. d'έννυμι.*
έσσαι (2 *sg. έργ.*), **έσσαιται** (3 *sg. έργ. et*
dor.) fut. d'είμι.
έσσεσθαι, *p. élis. έσσεσθ', inf. fut. έργ. d'είμι.*
έσσεται, *p. élis. έσσετ', 3 sg. fut. έργ. d'είμι.*
έσσευα (*ao. έργ.*), **έσσεύαντο** (3 *pl. ao. moy.*
έργ.) de σέω.
έσσι, 2 *sg. prés. έργ. et dor. d'είμι.*
έσσο, 2 *sg. impér. prés. έργ. d'είμι.*
έσσο, 2 *sg. pl. q. pf. moy. d'έννυμι.*
έσσομαι, *έργ. c. έσομαι.*
έσσόμεθα, 1 *pl. έργ. d'έσσομαι.*
έσσόμενος, *part. d'έσσομαι.*
έσσον, *impér. ao. act. d'έννυμι.*
έσσονται, 3 *pl. fut. έργ. d'είμι.*
έσσόμαι-οῦμαι, *ion. c. ήσσομαι.*
έσσομαι, *v. σέω.*
έσσύμενος, ή, ον, *qui s'élance, véhément,*
impétueux : τινος, ardent pour qqe ch. ; avec
l'inf. pour faire qqe ch. [part. pf. pass. de
σέω].
έσσυμένως, *adv. avec impétuosité.*
έσσύμην, **έσσυο**, **έσσυτο**, *ao. 2 moy. poét.*
de σέω.
έσσω, *fut. έργ. d'έννυμι.*
έσσώθη, **έσσωμαι**, *ao. et pf. pass. d'έσ-
σόμαι.*
έστάθην, **έσταθι**, *v. ίστημι.*
έσται, 3 *sg. fut. d'είμι.*
έσταλην, *opt. pf. d'ίστημι.*
έστακα, *pf. dor. d'ίστημι.*
έσταλάδατο, *ou έστάλατο*, 3 *pl. pl. q. pf.*
pass. ion. de στέλλω.
έσταμαι (*pf. pass.*), **έσταμεν** (1 *pl. pf.*),
έσταν (3 *pl. έργ. ao. 2*), **έσταναι** (*inf. pf.*),
έστασαν (3 *pl. έργ. ao. 1*), **έστάσι** (3 *pl. pf.*),
έστατε (2 *pl. pf.*) *d'ίστημι.*
έσ-τε : I *prép. jusqu'à : 1 (idée de lieu) avec*
éπί : έστε επί το δάπεδον, XÉN. jusqu'au sol
|| 2 (idée de temps) avec προς : έστε προς
*το έφηθικόν, Luc. jusqu'à la première jeu-
nesse || II conj. 1 jusqu'à ce que : παύσιν*